

**Svarta Pantrarnas Eldridge Cleaver i Algerfestivalen
Intervju Leif Biureborgh och Eva Swedenmark
Foto: Bengt af Geijerstam**

Dagens Nyheter, söndag 3/8 1969

Redan nu anser vi oss tillräckligt starka för att börja ta kontakt med andra befrielseörelser världen runt. Vårt deltagande i Alger är ett uttryck för det. Dessutom kommer vi att uppta förbindelser med revolutionära regeringar i olika länder. Vår strategi innebär att man måste göra revolution i USA och andra förtryckande länder och arbeta för frigörelse av de koloniserade länderna. Det sa Eldridge Cleaver, Svarta Pantrarnas informationsminister som försvann sensationellt från USA i november förra året. Algerfestivalen är hans första offentliga framträdande sedan dess. Det lyckades DN:s utsända att få den enda intervju som Cleaver beviljade någon tidning.

DN: Vem är du EC?

EC: När man ställer den frågan till mig svarar jag alltid EC, informationsminister i Svarta panterpartiet. Man försöker ibland placera mig i andra fack. Men det är den identitet jag är mest stolt över. Den som betyder någonting.

DN: Och vad är Svarta Panterpartiet?

EC: Det är en organisation som skapats av och för svarta människor i USA för att leda kampen för befrielse. Det är ett revolutionärt parti vars mål är en socialistisk regim. När icke-våldsrörelsen dog ut behövdes något nytt. Pantrarna har nya metoder att lösa de svartas problem. Vi förändrar de svartas syn på sig själva. Vi är svarta och sympatiska. Vi möter våld med våld. På gevärseld är vi beredda att svara med gevärseld.

Men våld är inte vår enda metod. Vi har ett ansvar för våra sympatisörer. Regeringen vet det och utsätter dem för svår repression. Vi måste därför bli mer flexibla. Skruva ned litet – av hänsyn till dem som stöder oss.

Repressionen kommer att förstärkas alltmer. Just nu förbereder till exempel ett senatsutskott en rapport om oss. En rapport vars syfte bara kan vara att finna möjligheter att krossa oss.

Vi vill vara ett avantgardeparti. Det är svårt att engagera många människor i ett parti som beskylls för att vara extremistiskt. Från början hade partiet bara två medlemmar. Huey P. Newton som nu är politisk fånge i USA och vår ordförande Bobby Seale. Vi ville uppfostra genom att själva vara goda exempel. Det är betydligt svårare att hålla den principen i ett massparti. Men när Huey fängslades ville vi rikta uppmärksamheten på det. Det gällde att få stöd.

Pantrarna fick uppmärksamhet. Men när rättegången var över och vi skulle arbeta vidare upptäckte vi att en mängd människor gick omkring i svarta baskrar och kallade sig pantrar. Men de hade identifierat sig med vår ideologi. Vi hade samlat på oss en massa människor som bara var en belastning för partiet. Därför uteslöt vi ganska många för att kunna arbeta vidare. Men en avantgardeorganisation stöter på många problem. Många människor har börjat stödja oss. Det innebär ett ansvar. Vi kan inte lämna dem vind för våg. Vi måste organisera dem samtidigt som vi behåller karaktären av avantgardeorganisation. Vi måste uppfinna en organisation som aldrig tidigare existerat.

DN: Accepterar ni vita medlemmar?

EC: Nej. Vi har många anledningar att inte göra det. Vi tar oss an de svartas sak. Men vi är öppna för samarbete med vita revolutionära organisationer. Ensamma kan vi

inte förändra systemet i USA. Det vet vi. Men USA:s historia visar att masspartier av allmän karaktär alltid har misslyckats. Till exempel det amerikanska kommunistpartiet. Vi sluter först leden, sedan kan vi kanske öppna dem. Men inte än.

Redan nu anser vi oss emellertid tillräckligt starka för att ta kontakt med andra befrielseörelser världen runt. Vårt deltagande i Alger är ett uttryck för det. Dessutom kommer vi att uppta förbindelser med revolutionära regeringar i olika länder. Vår strategi innebär alltså att man måste göra revolution i USA och andra förtryckande länder och arbeta för frigörelse av de koloniserade länderna. Detta måste ske genom olika organisatoriska maskinerier som måste samordnas, ett oerhört arbete.

Vår definition är att de svarta i USA är sympatiska svarta människor som är förtryckta av medborgare i samma land. Inte av kolonialherrar som kommit utifrån. Vi måste först skapa organisationer för dessa sympatiska svarta människor.

Sedan kan vi samarbeta med andra för att störta det amerikanska systemet. Vi samarbetar till ex med Peace and freedom party och en vit organisation i Appalacherna, The Young patriots.

I USA finns en slags anarkistisk tradition. Det har alltid varit så att man klarar sig själv. Ingen talar om för mig vad jag skall göra. Men nu börjar människorna inse att det inte går. När de blir nerskjutna av poliser, satta i fängelse, inser de att de måste organisera sig för att komma i styrkeposition. Det gäller fattiga vita, svarta, puertoricaner. Alla som är emot systemet.

DN: Vad betyder den här panafrikanska festivalen för pantrarna?

EC: Det är ett mycket bra initiativ. Pantrarna är glada och stolta över att ha blivit inbjudna. Det är från Afrika vi härstammar men man försöker utså splittring mellan de svarta i USA och våra bröder i Afrika. Vårt deltagande här i Alger visar att det inte är sant.